

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
 žalobce: **T. D.**, bytem v, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem,
 advokátem se sídlem advokátní kanceláře Na Zlatnici 301/2, Praha 4,
 proti
 žalovanému: **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám.
 5/3, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2017, č. j.: JMK 54003/2017, sp. zn. S-
 JMK 50245/2017/OD/Ša,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Boskovice, č. j. DOP/DP-163/2016, sp. zn. DOP/DP-163/2016 ze dne 27. 1. 2017 (dále jen „rozhodnutí I. stupně“).
2. Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného žalobou v celém rozsahu.
3. Výrok napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, protože z něj není zřejmé, jakým způsobem bylo rozhodnuto o podaném odvolání. Z výroku je zřejmé pouze to, že žalovaný odvolání zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu. Podle tohoto ustanovení však může být zamítnuto jak odvolání

opožděné, tak odvolání nepřípustné, z výroku ale nelze dovodit, která z těchto alternativ nastala.

4. Výrok tedy není dostatečně jasný ani určitý, neboť z něj nelze dovodit, zda bylo odvolání žalobce nepřípustné nebo opožděné, nelze tak z něj dovodit ani to, zda nastaly podmínky pro jeho zamítnutí dle § 92 odst. 1 správního řádu.
5. Teprve z odůvodnění se lze dozvědět, že žalovaný odvolání zamítl jako nepřípustné, neboť jej měla podat neoprávněná osoba, když jej podala osoba, která v řízení vystupovala jako zmocněnec žalobce, nicméně před podáním odvolání zrušila své zmocnění.
6. Tuto skutečnost žalobce nerozporuje, pan skutečně zrušil své zmocnění předtím, než došlo k podání odvolání. Avšak závěr žalovaného o tom, že pan nebyl k podání odvolání oprávněn, byl s ohledem na jeho procesní postup (či spíše nečinnost) předčasný. Pokud totiž došlo k podání odvolání osobou, která k tomu podle obsahu spisu nebyla oprávněna, měl správní orgán, případně žalovaný, postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. vyzvat (primárně) podatele k tomu, aby odstranil vadu podání (tj. pochybnost o oprávnění k podání odvolání). Správní orgán, resp. žalovaný, tedy měl pana vyzvat k tomu, aby doložil plnou moc, a teprve poté soudit o tom, zda je odvolání podáno oprávněnou osobou nebo nikoli.
7. Pokud tímto způsobem nepostupoval, zůstala ve věci pochybnost o tom, zda odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou a napadené rozhodnutí je tak nezbytné zrušit pro rozpor s § 3 správního řádu. Došlo totiž k porušení § 37 odst. 3 správního řádu, což s ohledem na okolnosti případu nepochybně mohlo mít zcela zásadní vliv na výsledek řízení (neboť byl-li by pan k doložení plné moci vyzván, tuto by doložil, neboť odvolání podal na základě nové dohody o zastoupení se žalobcem).
8. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nezákonné a navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.
9. Dále se žalobce domáhal toho, aby soud zavázal žalovaného zaplatit mu vzniklé náklady řízení.
10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že s žalobou nesouhlasí. Nárok uplatněný v žalobě v celém rozsahu neuznává, žaloba není důvodná.
11. Napadené rozhodnutí považuje žalovaný na správné a odůvodněné. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí, kterým správní orgán I. stupně rozhodl o vině a sankci žalobce z přestupku. Žalovaný, jakož i správní orgán I. stupně při svém rozhodování postupovali zcela v souladu s platnou právní úpravou vztahující se na řízení o přestupcích.
12. Žalobce v žalobě namítá, že výrok napadeného rozhodnutí je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, protože z něj není zřejmé, jakým způsobem bylo rozhodnuto o podaném odvolání. Z výroku je zřejmé pouze to, že odvolání žalovaný zamítl podle § 92 odst. 1 správního řádu, kdy výrok není určitý, kdy z něj nelze určit, zda odvolání bylo nepřípustné nebo opožděné.
13. Žalovaný k tomu uvedl, že z napadeného rozhodnutí je zcela srozumitelné, o čem, jak a co bylo rozhodnuto, což připouští též sám žalobce v žalobě. Žalovaný je toho názoru, že v případě postupu dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu není podmínkou,

aby odvolací orgán ve výroku rozhodnutí uváděl důvod výroku, k tomuto slouží odůvodnění rozhodnutí.

14. Dále žalobce uvádí, že pokud došlo k podání odvolání osobou, která k tomu podle obsahu spisu nebyla oprávněna, měl správní orgán, případně žalovaný, postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu.
15. Žalovaný je toho názoru, že za situace, kdy již jednou v řízení zmocněný zástupce, který vypověděl své zmocnění, čímž dal najevo svou vůli v řízení neingerovat, učinil úkon, nebylo povinností správního orgánu jej vyzývat k doplnění podání dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu.
16. Žalovaný je toho názoru, že postupoval správně, když odvolání dle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění proti rozhodnutí MěÚ Boskovice, odboru dopravy ze dne 27. 1. 2017, č. j. DOP/DP-163/2016, zamítl.
17. Žalovaný navrhuje tedy zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
18. Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí vydané žalovaným dne 7. 4. 2017, č. j. JMK 54003/2017, sp. zn.: S-JMK 50245/2017/OD/Ša, rozhodl žalovaný, který přezkoumával odvolání žalobce proti rozhodnutí MěÚ Boskovice ze dne 27. 1. 2017, č. j.: DOP/DP-163/2016 tak, že podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu v platném znění se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Boskovice, odboru dopravy ze dne 27. 1. 2017, č. j.: DOP/DP-163/2016, zamítá.
19. V odůvodnění rozhodnutí pak uvedeno, že rozhodnutím MěÚ Boskovice, odboru dopravy ze dne 27. 1. 2017 bylo rozhodnuto o přestupku, kterého se dopustil žalobce tím, že dne 30. 4. 2016 v době kolem 20:00 hod. na ulici Školní v obci Svitávka, okres Blansko, jako řidič vozidla tov. zn., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž z nedbalosti spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., za což mu byla v souladu s ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., uložena pokuta ve výši 2.500 Kč.
20. Proti tomuto rozhodnutí podal odvolání prostřednictvím datové schránky dne 15. 3. 2017.
21. Správní orgán I. stupně po doručení sám o tomto odvolání ve smyslu § 87 správního řádu nerozhodl a věc byla postoupena dle ust. § 88 odst. 1 téhož zákona k projednání odvolacímu orgánu.
22. Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že odvolání je nepřípustné.
23. Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 26. 10. 2016 zrušil své zmocnění v daném řízení, přičemž zaslal správnímu orgánu elektronické podání, ve kterém uvedl, že ruší zmocnění ve všech řízeních vedených Městským úřadem Boskovice. Současně požádal o potvrzení zrušení zmocnění od MěÚ Boskovice. Ačkoliv ze spisového materiálu nevyplývá, že by mu bylo MěÚ Boskovice toto potvrzení zrušení zmocnění zasláno, jeho projev vůle se stal účinným okamžikem doručení jeho podání MěÚ Boskovice.
24. Dle ust. § 33 odst. 1 správního řádu, účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
25. Správní řád neobsahuje komplexní úpravu problematiky vypovězení plné moci. Ust. § 33 a § 34 správního řádu, regulující zastoupení na základě plné moci, neobsahují žádnou úpravu následku vypovězení plné moci. V takovém případě je

zapotřebí analogicky aplikovat ustanovení jiných právních předpisů. Dle ust. § 28 odst. 2 soudního řádu správního „*Odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny; vůči jiným účastníkům řízení jsou účinné, jakmile jim bylo oznámeno soudem*“. Při analogické aplikaci tohoto ustanovení lze konstatovat, že vypovězení plné moci tehdejší zmocněncem obviněného M. V. bylo vůči Městskému úřadu Boskovice (správnímu orgánu) účinné v momentu, kdy mu bylo oznámeno. Lze tedy usoudit, že podatel ukončil zastupování v řízení, a to ke dni 26. 10. 2016, tedy v okamžiku, kdy tuto skutečnost oznámil správnímu orgánu I. stupně. Je tedy zjevné, že odvolání ze dne 15. 3. 2017 bylo podáno osobou, která již nebyla zmocněna účastníkem řízení, této skutečnosti a právních následků vypovězení plné moci si byl vědom.

26. Tehdejší zmocněnec účastníka tedy dne 26. 10. 2016 výslovně uvedl, že ruší zmocnění ve všech řízeních, dne 15. 3. 2017 však nepřipustně podal odvolání.
27. Dle § 92 odst. 1 věta první správního řádu, opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
28. Vzhledem k tomu, že odvolání podatele je nepřípustné, bylo odvolání v souladu s ust. § 92 odst. 1 věta první správního řádu zamítnuto.
29. Z připojených správních spisů soud zjistil pro rozhodnutí ve věci tyto podstatné skutečnosti. 28. 6. 2016 zmocnil, trvale pobytem, k zastupování ve správním řízení ve věci dopravního přestupku spisové značky DOP/DP-163/2016.
30. 26. 10. 2016 bylo prostřednictvím elektronické pošty doručeno na podatelnu MěÚ Boskovice podání, v němž uvádí, že ruší zmocnění ve všech řízeních vedených uvedeným úřadem. Sdělil, prosím o potvrzení zrušení zmocnění, s pozdravem
31. Poté Městský úřad Boskovice, odbor dopravy zasílal Vyrozumění o provádění dokazování již pouze samotnému žalobci, stejně tak Seznámení s podklady rozhodnutí v přestupkové věci i samotné rozhodnutí o přestupku č. j. DOP/DP-163/2016 ze dne 27. 1. 2017, bylo zasíláno pouze žalobci. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným tím, že dne 30. 4. 2016 v době kolem 20:00 hod. na ulici Školní v obci Svitávka, okres Blansko, jako řidič vozidla tovární značky nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž z nedbalosti spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění, porušením ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění a za tento přestupek se mu ukládá dle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění, v návaznosti na ust. § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, pokuta ve výši 2.500 Kč a dále byl zavázán k povinnosti zaplatit na podkladě ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, náklady spojené s projednáním přestupku v paušální výši 1.000 Kč.
32. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo podáno odvolání, které bylo doručeno elektronickou poštou správnímu orgánu I. stupně (MěÚ Boskovice) 15. 3. 2017 a v němž je uvedeno, že podává odvolání ve věci obviněného, vedeného Městským úřadem Boskovice pod sp. zn. DOP/DP-163/2016. Uvedl dále,

že rozhodnutí v této věci mu nebylo dosud doručeno, ale dnešního dne se dozvěděl od zmocnitele, že jemu již doručeno bylo. O jeho vydání se tak dozvěděl dnešním dnem (15. 3.) a má tedy za to, že odvolání je včasné.

33. Poté vydal žalovaný rozhodnutí dne 7. 4. 2017, které bylo krajským soudem citováno a jež je předmětem tohoto soudního přezkumu.
34. Krajský soud v Brně pak ve věci nařídil na žádost žalobce soudní jednání. U tohoto jednání žalobce uvedl, že má za to, že rozhodnutí žalovaného by mělo být zrušeno, a to z toho důvodu, že žalobce se žádného přestupkového jednání nedopustil. Není pravdou, že by nebyl připoután bezpečnostním pásem. V tomto případě stojí proti sobě dvě tvrzení, a to tvrzení žalobce a tvrzení policistů. K přestupkovému jednání, ze kterého byl obviněn, mělo dojít buďto při východu nebo při západu slunce, to si již přesně neuvědomuje, ale každý, kdo zná oblast, kde k přestupkovému jednání mělo dojít, ví, že při východu slunce tam bývá silná záře, takže policisté do jeho vozidla nemohli dobře vidět. Náklady spojené s projednáním přestupku byl ochoten zaplatit, protože ví, že s projednáním přestupku má stát určité výdaje. Dále pak uvedl k zastoupení panem, že vůbec neví, proč pan zrušil zastupování jeho osoby v uvedeném přestupkovém řízení. Nikdy to žalobci nesdělil. Žalobce si ho zvolil ve správním řízení na doporučení. Provedení žádných dalších důkazů pak nenavrhoval.
35. Zástupce žalovanému u tohoto jednání se odvolal na odůvodnění rozhodnutí žalovaného a písemné vyjádření k žalobě a dodal, že na straně správních orgánů nevyšly žádné pochybnosti o tom, že pan odvolal své zmocnění k zastupování žalobce, bylo tedy zřejmé, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala osoba neoprávněná a nebyl tedy žádný důvod k postupu podle § 37 odst. 3 správního řádu, tedy, že by měl být pan vyzván k doplnění odvolání o plnou moc k zastupování žalobce. Žalovaný ani nesouhlasí s tím, že by výrok rozhodnutí žalovaného byl nepřezkoumatelný, neboť žalovaný správně uvedl ustanovení správního řádu, na základě kterého došlo k zamítnutí odvolání a v odůvodnění rozhodnutí se s tímto řádně vypořádal, tedy řádně zdůvodnil, proč k zamítnutí odvolání došlo. Nenavrhoval rovněž provedení dalších důkazů.
36. **Posouzení věci krajským soudem.**
37. **Žaloba žalobce není důvodná.**
38. Žalobce ve své žalobě a ani při jednání před soudem nezpochybňoval, že pan skutečně vůči žalobci zrušil zmocnění, a to ještě předtím než podával odvolání do rozhodnutí správního orgánu I. stupně, nicméně měl za to, že tuto skutečnost mohl napravit správní orgán dle ust. § 37 odst. 3 správního řádu a pana vyzvat k doložení plné moci, kterou by žalobce zmocnil k tomuto úkonu, případně k dalším úkonům. Nic takového však správní orgán I. stupně ani žalovaný neučinili a dle žalobce je tedy předčasně usuzovat na to, zda odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou či nikoliv.
39. Krajský soud v Brně uvádí, že se zcela ztotožnil se stanoviskem vyjádřeným žalovaným v jeho rozhodnutí ze dne 7. 4. 2017.
40. Soud je totiž stejného názoru, že odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou a s ohledem na tuto skutečnost nebyl důvod, aby byl pan vyzván dle ust. § 37

odst. 3 správního řádu k doplnění podání. Pro toto nebyl žádný právní důvod, když podání, jež je adresováno správnímu orgánu, je podáno neoprávněnou osobou.

41. Soud zde dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, že pan zákonným způsobem odvolal své zmocnění ve věci přestupkového jednání, z něhož byl žalobce obviněn a které bylo v I. stupni projednáváno před Městským úřadem Boskovice, neboť ve svém sdělení o zrušení zmocnění uvedl, že ruší zmocnění ve všech řízeních vedených Městským úřadem Boskovice.
42. Jedná se o podání, které je zcela jasné, zcela jasné z něho vyplývá, že pan ruší zmocnění ve všech řízeních, kde zastupoval, a které jsou vedena před Městským úřadem Boskovice.
43. Soud se také ztotožňuje se stanoviskem žalovaného uvedeným v jeho rozhodnutí v tom smyslu, že zrušení zmocnění není ve správním řádu nijak upraveno, a proto je zapotřebí analogicky aplikovat ustanovení jiných právních předpisů, v tomto případě občanský soudní řád, který v ust. § 28 odst. 2 uvádí, že odvolání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny; vůči jiným účastníkům řízení jsou účinné, jakmile jim byly oznámeny soudem.
44. Soud tedy věc uzavírá tak, že pan dne 26. 10. 2016 odvolal své zmocnění ve věci žalobce, tedy pana, vedené před MěÚ Boskovice pod sp. zn. DP-163/2016. Teprve poté, kdy jasné odvolal své zmocnění, podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí správnímu orgánu (dne 15. 3. 2017), takže je zcela evidentní, že odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou a žalovaný rozhodl správně ve smyslu ust. § 92 odst. 1 správního řádu, když toto zákonné ustanovení ve výroku svého rozhodnutí uvedl a uvedl, že dle tohoto zákonného ustanovení odvolání žalobce proti rozhodnutí MěÚ Boskovice ze dne 27. 1. 2017 zamítá.
45. V odůvodnění tohoto rozhodnutí, řádně zdůvodnil, proč dle ust. § 92 odst. 1 správního řádu odvolání žalobce zamítl, a to tedy proto, že bylo podáno osobou neoprávněnou.
46. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.
47. Soud se tedy nemohl ztotožnit ani s námitkou žalobce, že by se mělo jednat o rozhodnutí, kdy výrok je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost.
48. Není tomuto tak, výrok rozhodnutí je jasný a srozumitelný, je v něm uvedeno, dle jakého zákonného ustanovení správního řádu žalovaný rozhodl a v odůvodnění je dostatečně a srozumitelně popsáno, proč se jedná o odvolání nepřípustné, tedy proto, že bylo podáno osobou neoprávněnou.
49. Rozhodnutí žalovaného splňuje všechny náležitosti ust. § 68 správního řádu, které upravuje náležitosti rozhodnutí.
50. Dle § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nich bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2; účastníci, kteří jsou právníckými osobami, se označují názvem a sídlem).
51. Dle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedenou důvodu výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jejich vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se

správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

52. Všechny náležitosti ust. § 68 odst. 2 a 3, které soud citoval, rozhodnutí žalovaného má.
53. Soud tedy uzavírá, že dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není, ztotožnil se tedy s názorem žalovaného, že odvolání bylo podáno osobou neoprávněnou, a že rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, a proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
54. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.
55. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, nebyly přiznány ani žalovanému, tomu totiž kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. května 2018

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně